

La massificació turística i l'excés de construcció devoren les illes Balears cada dia. El ritme de destrucció del territori, del paisatge, de la nostra pròpia casa, és extraordinari. Molts dels ecosistemes que han sostingut la vida al llarg dels segles s'estan transformant en taques urbanes. Aquesta expansió converteix paisatges bells i llocs amb una història rica i antiga en llocs sense ànima. Aquest procés urbanitzador es fa sense tenir presents els recursos naturals, l'orografia, l'escala local, els nuclis històrics o la cultura preexistent.

Es calcula que a les illes Balears s'ha urbanitzat més d'una hectàrea de terra al dia al llarg de les darreres 6 dècades. El procés continua implacable, empès per una economia de demanda infinita que no preveu límits. De fet, si les illes Balears fóssim el planeta, hauríem de menester 7 planetes més per sostenir el nivell de consum actual. És per això que es pot dir que batem tots els rècords negatius: de massificació, de consum d'aigua i energia, de producció de residus, de cotxes de lloguer, d'emissions contaminants, etc. El 2016 patim la pressió humana més elevada de la història i es preveu que segueixi creixent els anys vinents, emparada per una planificació urbanística que permet superar els 3'7 milions de places. Aquest horitzó és senzillament inassumible.

Els rècords turístics però, no reverteixen actualment en una millora de les condicions de vida de la majoria de la gent. El preu dels habitatges, dels lloguers i certs productes bàsics puguen i puguen, mentre els sous, la renda familiar i els drets laborals baixen. La joventut no té futur aquí si no és per fer feina a l'hotel o a l'obra. El negoci es fa aquí, sí, però ens arruïna ecològicament i ens empobreix. A més a més, cada dia som més estrangers a la nostra terra. Qui de nosaltres no ha evitat anar a un lloc de vorera de mar o del seu propi poble perquè està massificat i explotat fins a l'abús? Tot plegat està generant greus problemes de convivència entre residents i turistes, i tots hi sortim perdent.

Aquest model també afavoreix la corrupció, la dependència exterior i una escassetat d'aigua mai vista. L'agricultura illenca, productora d'aliments de qualitat i que manté paisatges singulars, retrocedeix cada dia. A fora vila les piscines substitueixen els arbres, mentre la mar i la vorera de la mar es privatitza i s'embruta. Per altra part, els espais naturals que hem salvat pateixen la massificació i no disposen de recursos suficients per mantenir-se en bon estat.

Milers d'illencs ens hem mobilitzat durant dècades per reivindicar una manera de viure digna que no impliqui espenyar el territori. S'han aconseguit grans victòries i s'han salvat desenes de llocs amenaçats. Ara, però, el que està en risc és tot i el temps juga contra nosaltres: cal una acció decidida en defensa de les illes, de tot el territori.

I és per això que feim aquesta crida. Reclamam una resposta a l'altura de la crisi social i ecològica que vivim. Exigim que es freni l'ocupació exagerada de territori que pretén únicament crear més i més places, i que es renunciï a construir infraestructures que alimenten el creixement basat en el petroli. Volem conservar el paisatge, per això cal protegir el litoral i el camp de manera definitiva. Demanam frenar nous ports i aeroports, camps de golf i polo, abandonar els projectes per fer autopistes i grans esteses elèctriques i optar per un model de mobilitat racional.

Volem democràcia i benestar social, posar les institucions al servei dels interessos del 99% de les persones, que s'impulsin programes d'habitatge digne a preu raonable i que es doni suport a les alternatives econòmiques al marge del turisme. Estam indignats de sentir paraules buides mentre anam cap al col·lapse ecològic i social. Demanam planificació, no volem haver de córrer sempre a atendre emergències ambientals i situacions de sobreexplotació.

Volem avançar cap a la sostenibilitat, conscients que sols s'aconseguirà reduint els futurs creixements residencials i turístics. Reclamam al Govern i als Consells mesures de veritat i un canvi de ritme en les polítiques que afecten el territori. Nosaltres, ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, exigim coratge als nostres governants, mesures concretes i compromís amb els interessos generals. Volem tenir l'esperança d'un futur millor i això sols serà possible amb decisió. No volem esperar més, no podem esperar més. Sabem que és possible i que ara és l'hora, perquè si no hi ha límits, tampoc no hi ha futur.

Randa, 10 de setembre 2016